

Sự Tích Con Chim Bìm Bịp

Huyền Quốc Vũ sưu tầm

Ngày xưa có một vị sư già nhiều năm tu hành, ăn chay, niệm phật. Ngày ngày, sư chăm lo làm việc thiện, mong ngày đắc đạo được tới nước Phật.

Một đêm, trong khi nhà sư đang tụng niệm trước bàn thờ, đức Phật hiện ra trong hào quang và phán rằng: "ta là Phật Tổ Như Lai, ta đến để chứng giám lòng thành của con. Ngày mai con hãy lên đường về nước Phật. Con cứ thẳng hướng Tây mà đi, cho đến khi gặp một ngọn núi cao có mây năm màu bao phủ ngọn núi. Đó là cửa vào nước Phật, ta sẽ đón con ở đó."

Sáng hôm sau, nhà sư từ giã mọi người và hăng hái lên đường. Nhà sư chỉ mang theo một cây gậy trúc, một cuốn kinh Phật, một cái mõ nhỏ. Trèo đèo vượt suối, nhà sư cứ theo hướng Tây mà đi, mong cho chóng gặp Phật Tổ. Khát thì có nước suối, đói thì có trái cây trong rừng.

Một hôm, nhà sư gặp một người đàn ông to lớn bị thương nặng, nằm thoi thóp bên lề đường. Đến bên cạnh người này, ngài xé áo mình để lau vết thương và dịu dàng hỏi: "Con đau đớn lắm phải không? Con cần điều gì ta sẵn sàng giúp con."

Người đàn ông trả lời: "Con là một tên cướp khét tiếng ở vùng này, con bị thương nặng trong chuyến cướp hôm qua. Đòi con gây quá nhiều tội ác: cướp của, giết người. Có lẽ ngày đền tội đã đến. Con cảm thấy thân chết đã gần kề."

Vị sư già an ủi: "Ta sẽ cố gắng chữa lành cho con. Nhưng khổ một nỗi ở đây quá xa làng mạc, không biết tìm đâu ra thuốc".

Tên cướp gắng gượng đáp: "Con cảm ơn hòa thượng, xin ngài chớ quá bận tâm, con biết con sắp chết. Nhưng hòa thượng đi đâu mà qua chốn hoang vu này vậy?" - "Ta trên đường tìm về nước Phật con ạ."

Mắt tên cướp chợt sáng lên miệng mỉm cười: "Xin hòa thượng giúp con một việc. Ngài mang trái tim con dâng đến đức Phật mong đức Phật xá tội cho con".

Nói xong tên cướp rút dao nhọn tự rạch ngực, nhà sư không kịp ngăn cản. Vị sư già chỉ còn thấy một trái tim thoi thóp trong lồng ngực đầy máu. Nhà sư vừa khóc, vừa dùng dao rạch lấy trái tim tên cướp. Ngài xé vạt áo, cẩn thận gói trái tim và treo vào đầu gậy trúc rồi tiếp tục lên đường. Một ngày, hai ngày rồi ba ngày trôi qua, trái tim bắt đầu xông lên mùi thối. Một mùi thối nặng nề gây nhức đầu, ói mửa. Nghĩ đến lòng thành, ăn năn của tên cướp, nhà sư vẫn một lòng giữ trái tim nặng mùi kia để hoàn thành lời trăng trối cuối cùng của y. Bảy ngày, rồi mười ngày trôi qua. Chân đã mỏi, sức đã kiệt, trái tim càng ngày càng nặng mùi thối tha, đầy giòi bọ. Mùi thối làm nhà sư gân như nghẹt thở. Cuối cùng nhà sư đành vứt bỏ trái tim tên cướp bên lề đường.

Ít ngày sau, nhà sư đến cửa nước Phật. Hai bên đầy hoa thơm, cỏ lạ, trên cành cây nhiều loài chim đua nhau hót líu lo. Đức Phật hiện ra trong ánh sáng rực rỡ, ngài ngự trên một bông sen vàng thơm ngát. Đức Phật phán:

"Ta đã chờ con ở đây từ lâu. Bây giờ là lúc ta thưởng công con và đưa con vào nước Phật. Nhưng con còn thiếu một vật mà ta mong đợi."

Vị sư già quỳ xuống trước mặt Phật Như Lai: "Kính thưa đức Phật, ngoài tấm thân này, con còn gì nữa đâu?"

Phật Như Lai mỉm cười: "Trái tim ăn năn của tên cướp, ta đã chấp nhận lòng thành của hắn. Nếu không có trái tim đó, con không thể nào vào nước Phật với ta.". Nói xong đức Phật biến mất.

Vị sư già vội vã quay về đường cũ, mong tìm được trái tim tên cướp. Hết ngày này, qua ngày khác, nhà sư tìm từng lùm tre, bụi trúc, gốc cây, khe đá mà vẫn không thấy. Cuối cùng nhà sư quá mệt mỏi và gục chết trong rừng sâu, biến thành một con chim có tên Bìm Bịp. Loài chim Bìm Bịp có lông sắc nâu giống màu áo nâu sòng của các nhà sư thường mặc, thích ăn sâu bọ và tìm mồi trong những bụi gai góc. Có lẽ hồn nhà sư trong chim Bìm Bịp vẫn cố gắng đi tìm trái tim ăn năn của tên cướp để mong có ngày trở về nước Phật?

Các bạn ơi! câu chuyện này giáo dục chúng ta một người dù có làm nhiều điều ác, nhưng khi họ đã thành tâm, phục thiện thì họ sẽ được tha thứ. Nếu chúng ta nhận lời giúp ai thì phải giúp hết mình, nếu ai nuốt lời thì Trời Phật cũng không cứu được.